III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 5. julija 2023

o spremembah okvira Unije za krizno upravljanje in jamstva za vloge

(CON/2023/19)

(2023/C 307/04)

Uvod in pravna podlaga

Evropska komisija je 18. aprila 2023 sprejela predloge (1) uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje ([1]) (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje); (2) direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje ([2]) (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe direktive o sanaciji in reševanju bank); (3) direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/49/EU glede obsega zaščite vlog, uporabe sredstev sistemov jamstva za vloge, čezmejnega sodelovanja in preglednosti ([3]) (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe direktive o sistemih jamstva za vloge); in (4) direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ([4]) (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe v zvezi z verižnimi vpisi). Predlagane spremembe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, predlagane spremembe direktive o sanaciji in reševanju bank, predlagane spremembe direktive o sistemih jamstva za vloge in predlagane spremembe v zvezi z verižnimi vpisi se v nadaljnjem besedilu skupaj imenujejo „predlagani zakonodajni sveženj“.

Komisija je predlagala, da se ECB zaprosi za mnenje o predlaganih spremembah uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, predlaganih spremembah direktive o sanaciji in reševanju bank in predlaganih spremembah direktive o sistemih jamstva za vloge. ECB je dne 23. junija in 3. julija 2023 prejela zahtevi Sveta Evropske unije oziroma Evropskega parlamenta za mnenje o predlaganih spremembah v zvezi z verižnimi vpisi.

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagani zakonodajni sveženj vsebuje določbe, ki vplivajo na: (1) nalogo Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), da prispeva k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema, v skladu s členom 127(5) Pogodbe ter (2) naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

([1]) COM(2023) 226 final.
([2]) COM(2023) 227 final.
([3]) COM(2023) 228 final.
([4]) COM(2023) 229 final.

Splošne pripombe

1. *Potrebna posodobitev okvira Unije za krizno upravljanje in jamstva za vloge*

1.1. ECB toplo pozdravlja zakonodajni sveženj, ki ga je predlagala Evropska komisija in katerega namen je izboljšanje vseh različnih faz okvira Unije za krizno upravljanje in jamstva za vloge) ([5]). Dobro delujoč okvir Unije za krizno upravljanje in jamstva za vloge je bistvenega pomena za obravnavo morebitnih ali dejanskih propadov kreditnih institucij vseh velikosti v državah članicah in čezmejno. Sedanji okvir za krizno upravljanje in jamstva za vloge, ki je bil uveden kot odziv na svetovno finančno krizo leta 2008, je v veljavi že nekaj let in izkušnje so pokazale, da so reforme, ki so bile izvedene v zadnjem desetletju, znatno okrepile učinkovitost okvira. Ta pregled je pomembna priložnost za nadaljnjo krepitev okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge glede na izkušnje, pridobljene v prvih letih njegove uporabe.

1.2. Cilj predlaganega zakonodajnega svežnja je povečati odpornost evropskih finančnih trgov v kriznih razmerah. Nadalje usklajuje veljavna pravila kriznega upravljanja po vsej Uniji, s čimer zmanjšuje kompleksnost čezmejnega kriznega upravljanja. Poleg tega razširja področje uporabe in si prizadeva za izboljšanje učinkovitosti orodij za krizno upravljanje, ki so na voljo za reševanje kriznih razmer, zlasti v zvezi s propadom manjših in srednje velikih kreditnih institucij.

1.3. ECB pozdravlja izboljšave ureditve za zgodnje posredovanje ter nove določbe o sodelovanju in izmenjavi informacij med nadzornimi organi in organi za reševanje, katerih namen je dodatno okrepiti postopek kriznega upravljanja. V okviru te ureditve bo pomembno ohraniti jasno porazdelitev odgovornosti med nadzornimi organi in organi za reševanje.

1.4. ECB pozdravlja tudi predlagano širitev reševanja ([6]), saj se bo tako na usklajen način izboljšalo učinkovito upravljanje propadov manjših in srednje velikih kreditnih institucij v državah članicah ([7]). Obenem je nujno, da ta širši obseg reševanja spremlja tudi ustrezno financiranje reševanja teh manjših in srednje velikih kreditnih institucij. Brez izboljšanega dostopa do financiranja obstaja tveganje, da razširitve obsega reševanja v praksi ne bo mogoče izvesti. ECB zato v celoti podpira to, da predlagani zakonodajni sveženj, ki temelji na načelu, da bi morali izgube v primeru propada kreditne institucije kriti predvsem delničarji in upniki, predvideva tudi močnejšo vlogo sistemov jamstva za vloge pri reševanju, ob upoštevanju nekaterih zaščitnih ukrepov. Pomembno je, da se ta vloga podpre z usklajenim preizkusom najnižjih stroškov in enostopenjsko prednostno obravnavo vlagateljev.

1.5. Predlagani zakonodajni sveženj bo v nekaterih primerih omogočil lažji dostop do shem za financiranje reševanja. Vendar bi bilo v primeru sistemskih kriz, ko se več kreditnih institucij istočasno sooča s težavami ali ko bi lahko reševanje z uporabo sredstev določene kategorije upnikov resno ogrozilo finančno stabilnost, koristno omogočiti izreden dostop do shem za financiranje reševanja, da se zaščiti javni interes in se preprečijo sistemske posledice. Za spopadanje s takšnimi izrednimi razmerami bi ECB podprla uvedbo izjeme za finančno stabilnost, ki bi zagotavljala možnost dostopa do shem za financiranje reševanja pred pokritjem izgub v višini 8 % vseh obveznosti in kapitala v izjemnih okoliščinah, vendar ob upoštevanju zanesljivih zaščitnih ukrepov.

([5]) Glej Mnenje Evropske centralne banke CON/2017/6 z dne 8. marca 2017 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL C 132, 26.4.2017, str. 1) in Mnenje Evropske centralne banke CON/2017/47 z dne 8. novembra 2017 o spremembah okvira Unije za krizno upravljanje (UL C 34, 31.1.2018, str. 17). Vsa mnenja ECB so dostopna na spletišču EUR-Lex. Glej tudi *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* (prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge), ki je dostopen na spletišču ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

([6]) Glej obrazložitveni memorandum k predlaganim spremembam uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, str. 5 in 10.

([7]) Glej prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 1.

1.6. Ne glede na razširitev obsega reševanja bodo nekatere kreditne institucije vseeno likvidirane v okviru nacionalnih likvidacijskih ali insolvenčnih postopkov. V takih primerih je pomembno zagotoviti nemoten in pravočasen postopek, da bi se izognili kakršni koli negotovosti glede tega, ali se lahko začne postopek zaradi insolventnosti ([8]), ki bi sledila negativni oceni javnega interesa.

1.7. Predlagani zakonodajni sveženj stremi tudi k uskladitvi in krepitvi zmožnosti sistemov jamstva za vloge, da posredujejo s preventivnimi in alternativnimi ukrepi, npr. s pomočjo enostopenjske prednostne obravnave vlagateljev. ECB pa bi podprla nadaljnjo harmonizacijo teh ukrepov. Poleg tega bi ECB pozdravila izrecno zahtevo po ločevanju sredstev institucionalnih shem za zaščito vlog in sredstev sistemov jamstva za vloge, ki bi bila določena v členih direktive o sistemih jamstva za vloge. Tako bi bilo zlasti zagotovljeno, da se bodo posebne funkcije institucionalne sheme za zaščito vlog še naprej izvajale s pomočjo teh namenskih sredstev institucionalnih shem za zaščito vlog.

1.8. ECB meni, da je treba izboljšati sedanja pravila, ki urejajo prenos prispevkov v sistem jamstva za vloge v primerih, ko se kreditne institucije pridružijo drugemu sistemu jamstva za vloge v Uniji, saj bi ta pravila sicer lahko ovirala bolj povezan enotni trg bančnih storitev v Uniji. V zvezi s tem ECB podpira pooblastitev Evropskega bančnega organa (EBA), da pripravi metodologijo za izračun zneska prispevkov, ki jih je treba prenesti, da se zagotovi usklajenost s prenesenimi tveganji.

1.9. ECB odločno podpira hitro dokončanje zakonodajnega postopka, v skladu s ciljem, da se razprava zaključi v sedanjem zakonodajnem obdobju ([9]). Predlagani zakonodajni sveženj vzpostavlja pravo ravnovesje med ključnimi cilji zaščite davkoplačevalcev in vlagateljev ter ohranjanja finančne stabilnosti. Oblikuje usklajen sveženj, ki ga je treba celostno obravnavati, saj bodo njegovi ključni elementi delovali, kakor je predvideno, le če bodo vzpostavljeni sočasno.

2. *Dokončanje bančne unije*

2.1. Poleg predlaganega zakonodajnega svežnja, ki predstavlja ključni korak h krepitvi bančne unije, bodo za dokončanje bančne unije v prihodnjih letih bistvene nadaljnje pobude.

2.2. Prvič, nujen tretji steber za dokončanje bančne unije je evropski sistem jamstva za vloge ([10]), ki bi dodatno okrepil odpornost bančnega sektorja Unije. Vzpostavitev evropskega sistema jamstva za vloge s popolno delitvijo tveganja, vključno s polnim kritjem likvidnostnih potreb in izgub, ostaja ključna prednostna naloga ([11]). Skupni sistem bi zagotovil, da bi bilo zaupanje v varnost bančnih vlog enako visoko v vseh državah članicah ([12]), s čimer bi se zmanjšalo tveganje množičnega dvigovanja bančnih vlog in zaščitila finančna stabilnost. Zagotavljanje zaščite vlagateljev na nacionalni ravni ohranja povezavo med kreditno institucijo in njeno državo. S tem se ovira vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev in slabi finančna stabilnost ter to pomeni, da ni dosežen eden od glavnih ciljev bančne unije. Vzpostavitev evropskega sistema jamstva za vloge bi lahko vodila v nadaljnje izboljšave okvira za krizno upravljanje in čezmejno povezovanje v bančno unijo. ECB pozdravlja poziv Komisije k ponovnim prizadevanjem za dosego političnega dogovora o evropskem sistemu jamstva za vloge ([13]) in poziva zakonodajalce Unije, naj v zvezi s tem naredijo napredek.

2.3. Drugič, prednostno je treba zagotoviti popolno operacionalizacijo Evropskega mehanizma za stabilnost v okviru njegove funkcije varovalnega mehanizma za enotni sklad za reševanje.

([8]) Glej obrazložitveni memorandum k predlaganim spremembam direktive o sanaciji in reševanju bank, str. 19.

([9]) Glej Eurogroup statement on the future of the Banking Union of 16 June 2022 (izjava Euroskupine o prihodnosti bančne unije z dne 16. junija 2022), ki je dostopna na spletišču Sveta Evropske unije na naslovu www.consilium.europa.eu.

([10]) Glej odstavek 1.1 Mnenja Evropske centralne banke CON/2016/26 z dne 20. aprila 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 za vzpostavitev evropskega sistema jamstva za vloge (UL C 252, 12.7.2016, str. 1).

([11]) Glej prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 1–4 in 14–15.

([12]) Glej odstavek 1.1 Mnenja CON/2016/26.

([13]) Glej Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropski centralni banki, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o pregledu okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge ter njegovem prispevku k dokončanju bančne unije (COM(2023) 225 final).

2.4. Tretjič, bistvenega pomena za uspešno reševanje je dostop do likvidnosti, kar dokazujejo tudi nedavni krizni dogodki. Bančna unija trenutno še vedno nima okvira za likvidnost pri reševanju. Tak okvir bi bilo treba vzpostaviti v skladu z vodilnimi načeli Odbora za finančno stabilnost in z mednarodnimi najboljšimi praksami.

Posebne pripombe

3. *Ukrepi za zgodnje posredovanje, ki jih sprejme nadzornik*

3.1. ECB pozdravlja predloge Komisije v zvezi z okvirom za zgodnje posredovanje, ki temeljijo na preteklih priporočilih ECB ([14]). Predlagani zakonodajni sveženj je pomemben za spoprijemanje s sedanjimi izzivi pri uporabi tega okvira. Z zagotovitvijo neposredne pravne podlage za izvajanje pooblastil ECB za zgodnje posredovanje v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o enotnem mehanizmu za reševanje) ([16]) se zmanjšuje tveganje, ki izhaja iz morebitnih različnih načinov prenosa Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([17]) (v nadaljnjem besedilu: direktiva o sanaciji in reševanju bank) v nacionalno zakonodajo. Predlagani zakonodajni sveženj prav tako odpravlja prekrivanje med ukrepi za zgodnje posredovanje in nadzornimi ukrepi, s čimer se izboljšuje njihova uporaba v praksi ([18]). Poleg teh sprememb ECB podpira uskladitev pogojev za sprejetje ukrepov za zgodnje posredovanje s pogoji za sprejetje nadzornih ukrepov s strani ECB. To bi povečalo možnost, da nadzorni organ nemudoma posreduje s sprejetjem ukrepov za zgodnje posredovanje z namenom odprave ugotovljenih slabosti, tudi če še ni prišlo do kršitve ali verjetne kršitve bonitetnih zahtev. ECB priporoča, da se s seznama pogojev za sprejetje ukrepa za zgodnje posredovanje črta sklicevanje na hitro in znatno poslabšanje finančnega položaja subjekta. Takšno sklicevanje bi lahko ohromilo zmožnost nadzornika, da pravilno in pravočasno obravnava poslabšanje položaja subjekta, ko na primer takšno poslabšanje ni hitro, je pa znatno, ali pa je takšno poslabšanje povezano z vprašanji upravljanja, notranjimi kontrolami in drugimi nefinančnimi parametri.

3.2. ECB pozdravlja tudi predlog, da se pooblastilo za sprejetje vseh ukrepov za zgodnje posredovanje vključi v eno določbo ([19]) in podvrže enakim pogojem, brez stopnjevalne lestvice. To bi omogočilo hitro sprejetje najprimernejših ukrepov za zgodnje posredovanje ob upoštevanju posebnih okoliščin vsakega primera.

3.3. Namen predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje je pooblastiti ECB za sprejetje ukrepov za zgodnje posredovanje na podlagi kršitve ali verjetne kršitve minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ([20]), tudi če takšna kršitev ne krši bonitetnih zahtev. Minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti so namenjene lažjemu izvajanju strategije urejenega reševanja za kreditno institucijo, ki ni več sposobna uspešno poslovati. Tako imajo drugačen namen kot bonitetne zahteve, katerih cilj je zagotoviti varnost in trdnost kreditnih institucij. Iz tega sledi, da so organi za reševanje najprimernejši in pravno pristojni za spremljanje skladnosti s ciljnimi vrednostmi minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter za uvedbo popravnih ukrepov v zvezi s tem. Zato bi morali v vseh primerih, ko kršitve minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti niso hkrati tudi kršitve kapitalskih zahtev, izključno pristojnost za obravnavanje kršitev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti imeti organi za reševanje. S tem bi se izognili podvajanju nalog in zameglitvi odgovornosti med organi za bonitetni nadzor in organi za reševanje.

([14]) Glej odstavek 4 mnenja CON/2017/47 in prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 2 in 5–6.

([15]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

([16]) Glej člen 1, točka 15, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 13 te uredbe.

([17]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

([18]) Glej člen 1, točka 15, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 13 te uredbe.

([19]) Glej člen 1, točka 15, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 13 te uredbe.

([20]) Glej člen 1, točka 15, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 13 te uredbe.

3.4. Medtem ko se lahko z nadzornimi ukrepi dejansko učinkovito rešujejo nekatera vprašanja strukturne sposobnosti uspešnega poslovanja, se lahko ti ukrepi izkažejo za nezadostne, kadar gre za kreditne institucije s šibkimi poslovnimi modeli, ki se soočajo z dolgotrajnimi težavami in nenehnim zmanjševanjem kapitala. Dokler takšne kreditne institucije ne izpolnjujejo pogojev za to, da se lahko šteje, da propadajo ali bodo verjetno propadle, sedanji nabor orodij morda pristojnemu organu ne zagotavlja zadostnih orodij za spodbujanje teh kreditnih institucij, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za obvladovanje teh tveganj. Nedavne izkušnje kažejo, da bi lahko bilo postopno prostovoljno prenehanje, ki bi ga spremljala ustrezna kapitalska in likvidnostna podpora, pod določenimi pogoji stroškovno učinkovita rešitev za kreditne institucije s šibkim poslovnim modelom, da izstopijo s trga in se izognejo dolgotrajnemu upadu, vključno z nadaljnjimi izgubami in večletnim zmanjševanjem kapitala, ki bi nazadnje privedel do propada kreditne institucije. Zato ECB podpira vključitev izrecne določbe, ki bi pristojne organe pooblastila, da v okviru zgodnjega posredovanja zahtevajo predložitev načrta, ki bi ga bilo treba izvesti v primeru prostovoljnega prenehanja. Pristojni organ bi lahko od institucije zahteval, da v načrt vključi dodatne elemente. Ob pripravi takšnega načrta bi se povečala ozaveščenost institucije o razpoložljivih strateških možnostih in s tem povezanih stroških. V vsakem primeru bi bila končna odločitev o izvajanju načrta prepuščena zadevni instituciji in njenim delničarjem.

4. *Priprave na reševanje*

4.1. ECB v celoti podpira predloge za nadaljnjo krepitev sodelovanja in izmenjave informacij med ECB in Enotnim odborom za reševanje v okviru priprav na reševanje ([21]). Medtem ko sta sodelovanje in izmenjava informacij med ECB v njeni nadzorni funkciji in Enotnim odborom za reševanje že celovito urejena na podlagi dvostranskega memoranduma o soglasju ([22]), ECB pozdravlja predloge, da se takšno tesnejše sodelovanje uredi neposredno v zakonodaji.

4.2. ECB razume, da je namen predlaganega pooblastila ECB, da zbira informacije, povezane z reševanjem, na primer z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, in jih posreduje Enotnemu odboru za reševanje ([23]), nadomestiti sedanje pooblastilo za zgodnje posredovanje, ki je urejeno v direktivi o sanaciji in reševanju bank ([24]). Ne glede na to ECB predlaga nekaj manjših sprememb ustreznih določb za podrobno ureditev tega pooblastila in vključitev obrazložitvene uvodne izjave, ki bi pojasnila potrebo po tem, da se za vsak primer posebej presodi, kako naj se te informacije zberejo.

4.3. Poleg tega pojem „nadzorna dejavnost“ v predlaganem zakonodajnem svežnju ni opredeljen, zaradi česar je težko opredeliti obseg predlagane dolžnosti ECB, da o taki „nadzorni dejavnosti“ obvešča Enotni odbor za reševanje ([25]). ECB lahko namesto tega Enotni odbor za reševanje obvesti o vseh ustreznih nadzornih ocenah ECB, ki jih predloži svojim organom odločanja.

5. *Preventivna dokapitalizacija in državna likvidnostna podpora*

5.1. ECB ponovno poudarja, da je preventivna dokapitalizacija koristno orodje za izredne razmere v sedanjem okviru kriznega upravljanja in jo je treba ohraniti ([26]). To je ena redkih izjem od splošnega pravila, da zagotavljanje izredne javnofinančne podpore kreditni instituciji povzroči, da se ta šteje za kreditno institucijo, ki propada ali bo verjetno propadla. Za preventivno dokapitalizacijo veljajo strogi pogoji, ki so bili v preteklosti izpolnjeni le v redkih primerih. Omejena uporaba instrumenta kaže, da so njegovi sedanji pogoji ustrezni. V resnici morajo ustrezni organi imeti možnost, da v celoti upoštevajo posebne okoliščine vsakega primera.

([21]) Glej uvodno izjavo 14 predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in člen 1, točka 16, ki v to uredbo vstavlja nov člen 13c.

([22]) *Memorandum of Understanding between the Single Resolution Board and the European Central Bank in respect of Cooperation and Information Exchange* (memorandum o soglasju med Enotnim odborom za reševanje in Evropsko centralno banko glede sodelovanja in izmenjave informacij), dostopno na spletišču EUR-Lex.

([23]) Glej člen 1, točka 16, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 13c.

([24]) Glej člen 27(1), točka (h), direktive o sanaciji in reševanju bank.

([25]) Glej člen 1, točka 16, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 13c(1), točka (b).

([26]) Glej prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 2 in 6–7.

5.2. ECB na splošno pozdravlja pojasnila v predlaganih spremembah uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in predloge za ohranitev obstoječega nabora orodij za ugotavljanje nastalih izgub (tj. brez obveznega pregleda kakovosti sredstev, saj bi bila lahko primerna tudi druga orodja, kot so pregledi na kraju samem), saj je treba preventivno dokapitalizacijo običajno izvesti hitro, da bi bila učinkovita ([27]).

5.3. Hkrati pogoji za preventivno dokapitalizacijo ne bi smeli omejevati možnosti ustreznih organov, da upoštevajo posebne okoliščine vsakega primera. V zvezi s tem bi na novo predlagana opredelitev solventnosti ([28]) pristojni organ prisilila k ugotovitvi, da subjekt za ta poseben namen preventivne dokapitalizacije ni solventen, tudi na podlagi zgolj tehničnih ali predvidoma začasnih kršitev kapitalskih zahtev, kar bi lahko neupravičeno dodatno omejilo možnosti za preventivno dokapitalizacijo in državno likvidnostno podporo. Zato ECB priporoča, naj se nova opredelitev razjasni, tako da se lahko subjekt še vedno oceni kot solventen tudi v primeru dejanskih ali verjetnih kršitev kapitalskih zahtev, če se glede na posebne okoliščine primera oceni, da so te kršitve začasne.

5.4. ECB priznava, da je koristno zahtevati strategijo za izstop iz podpornega ukrepa ([29]). Vendar pa določitev fiksnega časovnega okvira brez možnosti podaljšanja vodi v tveganje izrazitega naglega padca, saj lahko trgi predvidijo rok za izstop, kar ustvarja negativne posledice za tržne razmere v škodo javnih prihodkov. Poleg tega je treba omogočiti upoštevanje nepričakovanega gibanja na trgu. ECB tudi ne vidi potrebe po odobritvi izhodne strategije z nadzornega vidika poleg odobritve Komisije, ki se že zahteva v okviru splošnega postopka državne pomoči. Da bi se lahko v primeru nepričakovanih okoliščin učinkovito odzvali, je treba odstraniti samodejno povezavo med morebitnimi zamudami pri izvajanju izhodne strategije in oceno, da institucija propada ali bo verjetno propadla. Omejitev zneska instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala (CET1), pridobljenih v okviru preventivne dokapitalizacije, na 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju lahko tudi neupravičeno omeji uporabo razpoložljivih rešitev. Na primer, lahko ustvari neželene učinke izrazitega naglega padca in povzroči tveganje, da ukrep dokapitalizacije ne bo zadoščal in ne bo obnovil zaupanja v trg.

6. *Posredovanje sistemov jamstva za vloge*

6.1. Preventivni ukrepi sistemov jamstva za vloge so se izkazali za koristno orodje za preprečevanje kriz. V skladu s predlaganim zakonodajnim svežnjem bi možnost, da sistemi jamstva za vloge financirajo preventivno posredovanje, ostala v rokah držav članic ([30]). Glede na možne koristi teh orodij ECB zakonodajalce Unije spodbuja, naj omogočijo uporabo preventivnih ukrepov sistemov jamstva za vloge po vsej Uniji znotraj usklajenega okvira jamstva za vloge. Vendar pa ECB priznava, da bi sistemi jamstva za vloge za vzpostavitev potrebnih zmogljivosti za preventivne ukrepe verjetno potrebovali nekaj časa, in meni, da je zato morda primerno urediti prehodno obdobje. Potrebna je nadaljnja harmonizacija, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji po vsej Uniji, ustrezni zaščitni ukrepi in bolj učinkovit nabor orodij ter s tem zagotovi skladnost s splošnimi cilji okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge.

6.2. ECB pozdravlja predlagana pojasnila v zvezi z uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje ([31]) in direktivo o sanaciji in reševanju bank ([32]), da posredovanje sistemov jamstva za vloge, izvedeno v skladu s pravili direktive o sistemih jamstva za vloge ([33]) o preventivnih ukrepih, ne vodi v oceno, da institucija propada ali bo verjetno propadla. To bo pristojnim organom zagotovilo večjo jasnost in gotovost. Kljub temu ima ECB nekaj zadržkov glede pogoja, po katerem bi moral pristojni organ ugotoviti, da je posredovanje sistemov jamstva za vloge nujno za ohranitev

([27]) Glej člen 1, točka 20, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 18a(2).
([28]) Glej člen 1, točka 20, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 18a, in člen 1, točka 19, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki v to direktivo vstavlja nov člen 32c.
([29]) Glej člen 1, točka 20, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 18a(2), točka (b).
([30]) Glej člen 1, točka 12, predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge, ki spreminja člen 11 te direktive.
([31]) Glej člen 1, točka 19(b), predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 18(4), točka (d), te uredbe.
([32]) Glej člen 1, točka 17(b), predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 32(4), točka (d), te direktive.
([33]) Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

finančne trdnosti in dolgoročne sposobnosti uspešnega poslovanja zadevne kreditne institucije, da preventivno posredovanje ne bi vodilo v oceno, da institucija propada ali bo verjetno propadla ([34]). Zato ECB priporoča, da se v predlaganih spremembah uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in direktive o sanaciji in reševanju bank ta navedba črta.

6.3. ECB prav tako pozdravlja uskladitev preizkusa najnižjih stroškov pred uporabo sredstev sistemov jamstva za vloge ali pri presoji o uporabi preventivnega ukrepa sistemov jamstva za vloge ([35]). Usklajen okvir za preizkus najnižjih stroškov bo v vseh primerih uporabe sistemov jamstva za vloge pripomogel k izenačitvi konkurenčnih pogojev in zagotovil usklajenost med državami članicami. Za konkretni primer uporabe preventivnih ukrepov je v predlaganih spremembah direktive o sistemih jamstva za vloge izpostavljeno, da je napovedovanje izterjanih zneskov ob likvidaciji precej zahtevno, saj je treba preventivne ukrepe sprejeti že veliko pred kakršno koli potencialno likvidacijo ([36]). V teh predlogih se zato predlaga, da se pri izvajanju preizkusa najnižjih stroškov za preventivni ukrep ocenjeni delež izterjav pomnoži s faktorjem 85 %, s čimer se sprosti dodatno financiranje iz sistema jamstva za vloge. Če bi se tak faktor uporabil enako za preventivne in alternativne ukrepe ter prispevke sistema jamstva za vloge k reševanju, bi se dodatno izenačili konkurenčni pogoji in olajšala uporaba sistemov jamstva za vloge v več različnih situacijah. Ker pa so položaji institucij, za katere se uporabljajo preventivni ukrepi, lahko zelo različni z vidika njihove bilance stanja in stopnje njenega poslabšanja, se s faktorjem povečanja morda ne bodo ustrezno upoštevale posebnosti preventivnih ukrepov. To vprašanje lahko učinkoviteje obravnava Evropski bančni organ v okviru svojega osnutka regulativnih tehničnih standardov ([37]).

6.4. Predlagane spremembe direktive o sistemih jamstva za vloge določajo, da morajo kreditne institucije, ki od sistema jamstva za vloge zahtevajo financiranje preventivnih ukrepov, pristojnemu organu v posvetovanje predložiti obvestilo z ukrepi, ki se jih te kreditne institucije zavezujejo izvesti za zagotovitev ali ponovno vzpostavitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami, kar vključuje ukrepe za zmanjšanje tveganja poslabšanja finančne trdnosti ter okrepitev kapitalskega in likvidnostnega položaja kreditne institucije. ECB predlaga, da se pojasni, da bi moral nadzornik preveriti le predvideno izpolnjevanje bonitetnih zahtev. To bi vključevalo preverjanje bonitetnih in nadzornih vidikov načrtov popravnih ukrepov, katerih cilj je zagotoviti ali ponovno vzpostaviti skladnost z nadzorniškimi zahtevami, ter zagotavljanje dolgoročne sposobnosti uspešnega poslovanja kreditne institucije. Nadzornik bi moral tesno sodelovati z imenovanimi nacionalnimi organi ali organi sistemov jamstva za vloge v zadevah, ki sodijo v okvir njihovih pooblastil in za katere ostajajo odgovorni. Poleg tega imata sistem jamstva za vloge in/ali imenovani organ dejanski interes in sta v najboljšem položaju, da spremljata, kako kreditna institucija odplačuje znesek, ki ga je sistem jamstva za vloge prispeval k preventivnemu ukrepu, in s tem povezan časovni okvir, ter da se na tej podlagi odločita, ali bosta kreditni instituciji odobrila nadaljnje preventivne ukrepe.

6.5. ECB predlaga, da se izrecno zahteva ločevanje sredstev institucionalnih shem za zaščito vlog in sredstev sistemov jamstva za vloge. Pretekle izkušnje so pokazale, da je za nemoteno delovanje institucionalnih shem za zaščito vlog pomembno, da imajo ločena sredstva. Od ločevanja sredstev institucionalnih shem za zaščito vlog in sredstev sistemov jamstva za vloge bi bile tudi znatne koristi, saj za sredstva institucionalnih shem za zaščito vlog ne veljajo omejitve, ki jih nalaga direktiva o sistemih jamstva za vloge. Z ločenimi sredstvi institucionalne sheme za zaščito vlog se tako zagotavlja, da se lahko s pomočjo teh sredstev, rezerviranih za namen institucionalne sheme za zaščito vlog, še naprej izvajajo druge funkcije te sheme. Institucionalna shema za zaščito vlog na primer s proaktivnim in pravočasnim posredovanjem zagotavlja, da institucije, ki so njeni člani, izpolnjujejo regulativne kapitalske in likvidnostne zahteve. ECB pozdravlja to, da tako kot v preteklosti za ta ločena sredstva institucionalne sheme za zaščito vlog ne bi veljale zahteve iz direktive o sistemih jamstva za vloge. Kar zadeva njihovo vlogo v smislu sistemov jamstva za vloge, ECB podpira ureditev, v kateri bi institucionalne sheme za zaščito vlog ostale predmet urejanja direktive o sistemih jamstva za vloge, da bodo zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji. Predlog Komisije – skupaj z ločevanjem sredstev institucionalnih shem za zaščito vlog in sistemov jamstva za vloge – tako ohranja potrebno prožnost, hkrati pa zagotavlja pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje.

7. *Zgodnje opozarjanje na morebitno oceno, da institucija propada ali bo verjetno propadla*

7.1. Predlagane spremembe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje določajo, da bi morala ECB ali zadevni pristojni nacionalni organ čim prej obvestiti Enotni odbor za reševanje, če meni, da obstaja pomembno tveganje, da je izpolnjen en ali več pogojev za to, da se šteje, da institucija propada ali je verjetno, da bo propadla ([38]). ECB ali

([34]) Glej člen 1, točka 20, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 18a(1), točka (b), in člen 1, točka 19, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki v to direktivo vstavlja nov člen 32c(1), točka (b).

([35]) Glej člen 1, točka 13, predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge, ki v to direktivo vstavlja nov člen 11e.

([36]) Glej uvodno izjavo 30 predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge.

([37]) Glej člen 1, točka 13, predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge, ki v to direktivo vstavlja nov člen 11e(5).

([38]) Glej uvodno izjavo 15 predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in člen 1, točka 16, ki v to uredbo vstavlja nov člen 13c.

pristojni nacionalni organ in Enotni odbor za reševanje si nato izmenjata stališča o možnih ukrepih za preprečitev propada ter o razumnem časovnem okviru za njihovo izvedbo. ECB ali pristojni nacionalni organ in Enotni odbor za reševanje bosta nato spremljala razvoj zadeve in se redno sestajala.

7.2. ECB podpira ta novi postopek zgodnjega opozarjanja in pozdravlja to, da ta postopek ne vpliva na dobro uveljavljeni postopek reševanja ([39]), zlasti na načela, pristojnosti in postopek za oceno, da institucija propada ali je verjetno, da bo propadla. S tem se bodo nadalje razvijale najboljše prakse na področju sodelovanja med ECB in Enotnim odborom za reševanje. Poleg tega se s tem zagotavlja, da lahko ECB ali pristojni nacionalni organ in Enotni odbor za reševanje ocenita krizne razmere, medtem ko se te razvijajo, in se s celotnim naborom svojih orodij tudi na najprimernejši način odzoveta.

7.3. V tem smislu ECB pozdravlja dejstvo, da začetek tega novega postopka zgodnjega opozarjanja ni predpogoj za naknadno oceno, da institucija propada ali bo verjetno propadla ([40]). Kadar kriza hitro napreduje, je morda smiselno takoj nadaljevati s tako oceno, ob upoštevanju resnosti situacije in odsotnosti razpoložljivih ukrepov, ki bi lahko preprečili propad.

8. *Postopek reševanja*

8.1. ECB pozdravlja razširitev obsega reševanja. S širšim obsegom reševanja bodo instrumenti za reševanje na voljo širšemu naboru kreditnih institucij, s čimer se bo izboljšal dostop do instrumentov za reševanje, ki so skladni z mednarodnimi najboljšimi praksami, in zagotovila nadaljnja harmonizacija kriznega upravljanja. Hkrati ECB razume, da predlog od organov za reševanje ne bo zahteval, da za reševanje določijo manjše kreditne institucije, kadar bi bilo to nesorazmerno. Te kreditne institucije bi lahko še vedno prenehale v okviru nacionalnih insolvenčnih postopkov, če bi to privedlo do bolj zadovoljivega izida. V vsakem primeru bi ECB pozdravila analizo, ali kumulativni učinek predlaganih sprememb ocene javnega interesa, vključno z novim ciljem zmanjšanja izgub za sisteme jamstva za vloge, ustreza načrtovani sorazmerni širitvi reševanja.

8.2. Razširitev obsega reševanja na manjše in srednje velike kreditne institucije je lahko verodostojna le, če se najdejo realistične rešitve za zagotovitev ustreznega financiranja reševanja, vključno z notranjo sposobnostjo kreditnih institucij za kritje izgub, pomemben pa je tudi dostop do sredstev sistemov jamstva za vloge in shem za financiranje reševanja.

8.3. Načelo, da morajo izgube v primeru propada kreditne institucije najprej kriti delničarji in upniki, je temelj okvira Unije za krizno upravljanje. Zato ECB pozdravlja to, da se s predlaganim zakonodajnim svežnjem to ključno načelo potrjuje.

8.4. Obenem pa širitev obsega reševanja na manjše in srednje kreditne institucije prinaša določene izzive. Te kreditne institucije so pogosto močno odvisne od vlog kot vira financiranja in imajo lahko, odvisno od razmer na lokalnem trgu, težave pri izdajanju drugih finančnih instrumentov, ki lahko zanesljivo krijejo izgube ali se pretvorijo v lastniški kapital, ko kreditna institucija propade. Lahko pride do situacij, ko lahko reševanje z uporabo vlog, ki jih ne ščiti sistem jamstva za vloge (nekrite vloge), povzroči tveganja za finančno stabilnost, kar lahko privede do znižanja vrednosti, ki škoduje javnemu interesu. To se lahko na primer zgodi, ko reševanje z uporabo nekritih vlog v eni kreditni instituciji povzroči dvige nekritih vlog v drugih kreditnih institucijah, s čimer se negativni vpliv širi naprej. ECB pozdravlja to, da predlagani zakonodajni sveženj uvaja možnosti za izboljšanje zaščite vlagateljev s krepitvijo zmožnosti sistema jamstva za vloge, da zagotavlja financiranje pri reševanju ([41]). Bistveno pa je, da bi to dosegli z razjasnitvijo in razširitvijo preizkusa najnižjih stroškov ([42]) ter uvedbo enostopenjske prednostne obravnave vlagateljev z enako razvrstitvijo vseh vlog ([43]). Podobno ECB pozdravlja predlog Komisije, da se prispevek sistema jamstva za vloge upošteva pri izpolnjevanju zahteve glede minimalnega kritja izgub, ki je pogoj za dostop do

([39]) Glej uvodno izjavo 15 predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.
([40]) Glej uvodno izjavo 16 predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.
([41]) Glej na primer člen 1, točka 56, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 109 te direktive.
([42]) Glej člen 1, točka 13, predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge, ki v to direktivo vstavlja nov člen 11e.
([43]) Glej člen 1, točka 55(a), predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 108(1) te direktive.

shem za financiranje reševanja, vključno z enotnim skladom za reševanje, kadar se uporablja instrument prenosa ([44]). Te spremembe, ki izboljšujejo sposobnost sistema jamstva za vloge in shem za financiranje reševanja, da podpirajo reševanje manjših in srednje velikih kreditnih institucij, so nepogrešljiva protiutež smiselni širitvi uporabe instrumentov za reševanje v primeru teh kreditnih institucij. Zato je pomembno, da se predlagani zakonodajni sveženj sprejme ob upoštevanju celostnega pristopa in da se zagotovi, da bodo spremembe okvira Unije za krizno upravljanje in jamstva za vloge usklajene. Izvajanje zgolj nekaterih elementov predlaganega zakonodajnega svežnja bi lahko privedlo do nezmožnosti uspešne uporabe reševanja v praksi.

8.5. V skladu z načelom, da morajo izgube v primeru propada kreditne institucije kriti predvsem delničarji in upniki, morajo vse kreditne institucije, določene za reševanje, kot prvo obrambno linijo imeti minimalno sposobnost kritja izgub, ki bo ustrezno umerjena v skladu s strategijo reševanja, s čimer se zagotovi tržna disciplina in zmanjša odvisnost od zunanjih virov financiranja. Vendar pa bi tudi ob možnosti, da sistemi jamstva za vloge prispevajo k financiranju reševanja in da se ta prispevek upošteva pri minimalni zahtevi za kritje izgub v višini 8 % vseh obveznosti in kapitala ([45]), doseganje praga v višini 8 % vseh obveznosti in kapitala lahko okrepilo neugodno dinamiko v primeru sistemskih kriz, npr. kadar istočasno propade več kreditnih institucij ali kadar bi bilo zaradi tega treba naložiti izgube nekaterim upnikom, kar bi lahko resno ogrozilo finančno stabilnost. Zato bi ECB podprla to, da se za izjemne primere uvede izjema z namenom finančne stabilnosti, ki bi omogočila dostop do shem za financiranje reševanja v skladu s priporočilom Mednarodnega denarnega sklada (MDS) ([46]). Na ta način bi se omogočil dostop do shem za financiranje reševanja pred pokritjem izgube v višini 8 % vseh obveznosti in kapitala v primerih, ko je to nujno potrebno za zaščito javnega interesa in finančne stabilnosti. Za to možnost bi morali zato veljati strogi pogoji in ureditev upravljanja, podobno kot pri primerljivem mehanizmu, ki obstaja v Združenih državah Amerike, npr. zahteva po skupni odobritvi Enotnega odbora za reševanje, Komisije in ECB. Izjema bi se uporabila le v času krize na ravni euroobmočja ali države članice ali kadar bi obstajalo tveganje za nastanek takšne krize, in sicer kot zadnja možnost in šele potem, ko bi se sposobnost kreditnih institucij za kritje izgub izkoristila v največji možni meri brez negativnih učinkov za finančno stabilnost ([47]).

8.6. Kljub razširitvi ocene javnega interesa bodo številne manjše kreditne institucije po vsej verjetnosti ostale zunaj obsega reševanja. Za te kreditne institucije, za katere uporaba okvira za reševanje še vedno ne bi bila sorazmerna, bi ECB pozdravila izboljšave in nadaljnjo uskladitev nacionalnih insolvenčnih postopkov ([48]). V zvezi s tem predlagani zakonodajni sveženj ni preveč ambiciozen. ECB spodbuja zakonodajalce Unije, naj uskladijo in razširijo razpoložljivost alternativnih ukrepov za primere likvidacije v vseh državah članicah, zlasti zmožnost sistemov jamstva za vloge, da podprejo prenose sredstev in obveznosti na prevzemno kreditno institucijo. ECB pozdravlja predlagane spremembe hierarhije upnikov in pojasnitve preizkusa najnižjih stroškov, ki bodo privedle do boljšega dostopa do sredstev sistemov jamstva za vloge ter širše razpoložljivosti teh ukrepov. Razpoložljivost teh alternativnih ukrepov v vseh državah članicah bi omogočila hitrejši, učinkovitejši in bolj usklajen postopek za upravljanje likvidacije kreditnih institucij, kar bi na koncu prispevalo k finančni stabilnosti in koristilo vlagateljem ter omejilo potrebe po izplačilih iz sistemov jamstva za vloge.

8.7. Nazadnje ECB pozdravlja pojasnilo, da delitev odgovornosti v postopku odpisa kapitalskih instrumentov in drugih kvalificiranih obveznosti v celoti odraža delitev odgovornosti v okviru postopka reševanja ([49]). To pomeni, da se primarna odgovornost nadzornika nanaša na ocene, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, medtem ko preostale pogoje za odpis oceni organ za reševanje.

([44]) Glej člen 1, točka 24(a), predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 27(7) te uredbe.

([45]) Glej člen 1, točka 24(a), predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 27(7) te uredbe.

([46]) Glej dokument MDS *Financial Sector Assessment Program – Technical Note – Bank Resolution and Crisis Management* (program za oceno finančnega sektorja – tehnični dokument – reševanje bank in krizno upravljanje) (2018), str. 6 in 30, dostopno na spletišču MDS na naslovu www.imf.org.

([47]) Glej tudi prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 4.

([48]) Glej prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 3 in 11. ECB je Komisijo spodbudila, naj preuči izvedljivost rešitev, kot je vzpostavitev evropskega okvira za upravno likvidacijo – ki bi ga podpiral evropski sistem jamstva za vloge –, da se zagotovi učinkovito in usklajeno obravnavanje propada takšnih kreditnih institucij.

([49]) Glej uvodno izjavo 26 predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in člen 1, točka 23, ki spreminja člen 21 te uredbe.

9. *Prednostna obravnava vlagateljev*

9.1. ECB pozdravlja predlog Komisije za vzpostavitev enostopenjske prednostne obravnave vlagateljev ([50]). Ta pristop bo zagotovil večjo usklajenost hierarhije upnikov kreditnih institucij po vsej Uniji in zagotovil, da bodo vse vloge, vključno z vlogami velikih podjetij in izvzetimi vlogami, enakovredne (uvrščene *pari passu*) in pred navadnimi nezavarovanimi terjatvami. Ta pristop bo izboljšal dostop do sredstev sistemov jamstva za vloge, s čimer se bo ohranil celotni portfelj vlog, kar pomeni, da bodo lahko sistemi jamstva za vloge učinkoviteje prispevali k ukrepom kriznega upravljanja, tako pri reševanju kot tudi s preventivnimi ali alternativnimi ukrepi, vključno s strategijami prenosa. S tem se bistveno krepijo razpoložljive rešitve za krizno upravljanje ([51]) in lajša preprečevanje težav s finančno stabilnostjo zaradi širjenja negativnih vplivov na druge kreditne institucije, ki bi se soočile z množičnim dvigovanjem vlog s strani nezavarovanih vlagateljev. Razširjena razpoložljivost strategij prodaje poslovanja, bodisi v postopku reševanja bodisi v okviru alternativnih ukrepov sistemov jamstva za vloge, lahko zmanjša uporabo likvidacije po delih kot sredstva za upravljanja propada kreditnih institucij. To je koristno, saj lahko likvidacija po delih uniči vrednost ter je moteča za vlagatelje in finančno stabilnost. S predlaganim pristopom se zmanjšuje tudi potreba po izplačilih vlagateljem, zaradi katerih morajo sistemi jamstva za vloge pogosto mobilizirati velike zneske, s čimer se zmanjša njihova likvidnost in sposobnost za obvladovanje propada nadaljnjih kreditnih institucij. Z boljšim varovanjem dostopa do vlog in finančne stabilnosti se zmanjšujejo tudi spodbude za uporabo davkoplačevalskega denarja v primeru propada kreditnih institucij. Pomembno je, da zavarovani vlagatelji ostanejo v okviru sistemov jamstva za vloge v vseh primerih v celoti zaščiteni, hkrati pa imajo tudi koristi od strategij prenosa, ki jim lahko zagotovijo neprekinjen dostop do njihovih vlog ([52]).

9.2. Z dajanjem prednosti vsem vlogam pred nadrejenimi terjatvami v hierarhiji upnikov bi ta pristop olajšal tudi porazdelitev izgub na nezavarovane dolžniške instrumente kreditnih institucij, kar bi olajšalo zagotavljanje popolnega kritja izgub s sredstvi upnikov, ki se lahko uporabijo za reševanje, ne da bi se soočili z vprašanji finančne stabilnosti. Prav tako bi se zmanjšalo tveganje odškodninskih zahtevkov po načelu, da noben upnik ne bi smel biti na slabšem kot v primeru insolventnosti, s čimer bi se izboljšala rešljivost ([53]).

9.3. Istočasno ECB priznava, da lahko uvedba enostopenjske prednostne obravnave vlagateljev v nekaterih primerih kriznega upravljanja bank privede do dodatnih stroškov za sisteme jamstva za vloge. ECB sicer ugotavlja, da se je enostopenjska prednostna obravnava vlagateljev v številnih državah izkazala za uspešno, bi pa bila dobrodošla nadaljnja analiza posebnih primerov, v katerih bi lahko nastali dodatni stroški za sisteme jamstva za vloge ali bi lahko prišlo do neželenih posledic. Pri tej analizi bi bilo treba v največji možni meri in ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih v državah, ki so uvedle enostopenjsko prednostno obravnavo vlagateljev, preučiti tudi vpliv predlaganih sprememb na bonitetno oceno in oblikovanje cen prednostnega nezavarovanega dolga ter nadalje preučiti razmerje med enostopenjsko prednostno obravnavo vlagateljev in upravičenostjo nekaterih vlog za potrebe minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Poleg tega je ECB pripravljena preučiti druge rešitve, ki bi izboljšale zmožnost sistemov jamstva za vloge, da prispevajo k reševanju (tudi s preventivnimi in alternativnimi ukrepi) v enakem obsegu, kot bi bil mogoč ob uporabi enostopenjske prednostne obravnave vlagateljev, hkrati pa bi omejile izpostavljenost sistemov jamstva za vloge izgubam zaradi izplačil v postopku likvidacije. Pri preučevanju takšnih rešitev bo nujno zagotoviti, da bo vsaka razširitev obsega reševanja povezana z ustreznim dostopom do financiranja pri reševanju, vključno zlasti s sredstvi iz sistemov jamstva za vloge. Vplivu uvedbe enostopenjske prednostne obravnave vlagateljev na strukturo obveznosti kreditnih institucij bi bilo seveda treba nameniti posebno pozornost nadzornikov in ECB je pripravljena, da ta vidik skrbno oceni za tiste kreditne institucije, ki sodijo v njeno pristojnost.

10. *Obravnavanje tveganja negotovosti, ali se lahko začne postopek zaradi insolventnosti*

10.1. Direktiva o sanaciji in reševanju bank že zahteva, da države članice zagotovijo, da institucija, ki propada in ni predmet reševanja, preneha na ustrezen način v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ([54]). ECB podpira predlagane spremembe direktive o sanaciji in reševanju bank, ki dodatno pojasnjujejo ta mehanizem ([55]) ter zagotavljajo, da se tak postopek prenehanja začne brez odlašanja in da na podlagi tega postopka kreditna institucija v razumnem času izstopi s trga ali preneha opravljati svoje bančne dejavnosti ([56]).

([50]) Glej člen 1, točka 55(a), predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 108(1) te direktive.

([51]) V zvezi s tem glej tudi prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 4 in 13.

([52]) Za dodatne informacije o pristopu v Združenih državah Amerike, ki vključuje enostopenjsko prednostno obravnavo vlagateljev in znatno zanašanje na strategije prenosa, glej govor Andree Enrie, predsednika Nadzornega odbora ECB, *Of temples and trees: on the road to completing the European banking union*, ki je dostopen na spletišču bančnega nadzora ECB na naslovu www.bankingsupervision.europa.eu.

([53]) Glej odstavek 2.3.2 mnenja CON/2017/6.

([54]) Glej člen 32b direktive o sanaciji in reševanju bank.

([55]) Glej člen 1, točka 18, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 32b te direktive.

([56]) Glej odstavek 3.2 Mnenja CON/2020/25 in prispevek ECB k ciljnemu posvetovanju Evropske komisije o pregledu okvira za krizno upravljanje in jamstva za vloge, str. 2 in 5–8.

10.2. Nacionalne postopke za upravljanje primerov, ko ne pride do reševanja, bi bilo treba dodatno uskladiti, in sicer s pooblastitvijo organov za reševanje, da začnejo upravni postopek za prenehanje institucij, ki izpolnjujejo prva dva pogoja za reševanje, vendar niso predmet reševanja, ker za to ni javnega interesa ([57]). To bi bil najučinkovitejši način za odločno obravnavo možnih primerov daljše negotovosti, ali se lahko začne postopek zaradi insolventnosti.

10.3. ECB podpira pooblastitev pristojnih organov, da odvzamejo dovoljenje kreditnim institucijam, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, vendar niso v postopku reševanja ([58]). Spremembe pa ne bi smele uvajati samodejnosti in bi morale odvzem dovoljenja ohraniti kot diskrecijsko pravico ECB v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 ([59]).

10.4. Kar se tiče predloga za ureditev, po kateri bi bil odvzem dovoljenja zadosten pogoj za začetek postopka prenehanja ([60]), ECB meni, da je izredno pomembno, da se preprečijo kakršne koli nenamerne posledice v smislu nasprotujočih si razlag ali razlik pri prenosu v nacionalno zakonodajo. Glavni predlog Komisije za obravnavo primerov negotovosti glede tega, ali se lahko začne postopek zaradi insolventnosti, določa, da kadar organ za reševanje ugotovi, da kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje za reševanje razen pogoja javnega interesa, mora biti nacionalni organ tudi pooblaščen, da brez odlašanja začne postopek za prenehanje kreditne institucije ([61]). Predlog, da je odvzem dovoljenja „zadosten" pogoj za prenehanje, bi lahko države članice spodbudil, da opustijo ustrezen prenos te pomembne zahteve glede pooblastitve nacionalnih organov ([62]). Tak pristop bi lahko privedel do napačne razlage, da bi bil odvzem dovoljenja s strani nadzornika izključni dejavnik za začetek postopka prenehanja, ne da bi se kakor koli upoštevala prejšnja odločitev organa za reševanje o tem, ali so bili izpolnjeni pogoji za reševanje. Ta pristop bi lahko privedel do tega, da bi nacionalni upravni organi ali nacionalna sodišča odlagali začetek postopka prenehanja, dokler se ne odvzame dovoljenje. S tem bi zanemarili možnost, da je v nekaterih primerih primerneje začeti postopek prenehanja, ko ima kreditna institucija še dovoljenje za opravljanje bančnih storitev. Ob upoštevanju teh ugotovitev ECB priporoča, da odvzem dovoljenja ni harmoniziran predpogoj za prenehanje kreditnih institucij.

11. *Nepreklicne zaveze za plačilo v enotni sklad za reševanje*

11.1. ECB toplo priporoča, da se delež nepreklicnih zavez za plačilo ne poveča s 30 % na 50 % celotnega zneska predhodnih prispevkov institucij v enotni sklad za reševanje in sheme za financiranje reševanja ([63]). Praksa kreditnih institucij, ki so vpisale nepreklicne zaveze za plačilo, je pokazala, da lahko zaradi obravnave, ki jo uporabljajo nekatere kreditne institucije, nastane tveganje precenitve njihovega navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Kadar ocena položaja kreditne institucije pokaže, da takšno tveganje obstaja in ni pokrito, bi se zaradi tega lahko sprejeli nadzorni ukrepi za zmanjšanje tega tveganja.

([57]) Glej tudi odstavek 8.6 zgoraj.

([58]) Glej člen 1, točka 18, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 32b(3) te direktive.

([59]) Glej člen 4(1), točka (a), in člen 14(5) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

([60]) Glej uvodno izjavo 16 predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank in člen 1, točka 18, ki spreminja člen 32b(4) te direktive.

([61]) Glej uvodno izjavo 16 predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank in člen 1, točka 18, ki spreminja člen 32b(1) in (2) te direktive.

([62]) Glej člen 1, točka 18, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 32b(1) te direktive ter določa, da mora biti zadevni nacionalni upravni ali sodni organ pooblaščen, da brez odlašanja začne postopek za prenehanje institucije ali subjekta v skladu s predpisi.

([63]) Glej člen 1, točka 37(a), predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 70(3) te uredbe, in člen 1, točka 53(a), predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 103(3) te direktive.

11.2. Ozadje tega bonitetnega vprašanja je, da številne kreditne institucije za računovodske namene nepreklicnih zavez za plačilo ne beležijo kot obveznosti, ampak jih vodijo zunaj bilance stanja, hkrati pa beležijo zavarovanje z denarnimi sredstvi kot sredstvo, ne da bi v izkazu poslovnega izida zabeležile kakršne koli odhodke. Na ta način je navadni lastniški temeljni kapital kreditne institucije precenjen, ker ne odraža dejstva, da sredstev, ki se prispevajo kot zavarovanje v sklad za reševanje, ni mogoče dobiti nazaj brez ustreznega denarnega plačila. Obstoj bonitetnega tveganja v zvezi z nepreklicnimi zavezami za plačilo je ugotovilo tudi Splošno sodišče ([64]). Upoštevati je treba, da niti predlagana pojasnila tega vprašanja ne bi rešila ([65]).

11.3. V vsakem primeru ECB pozdravlja pojasnila ([66]), da kadar kreditna institucija ne spada več v področje uporabe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje ali direktive o sanaciji in reševanju bank ter zanjo ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v enotni sklad za reševanje, bo organ za reševanje pozval k izpolnitvi danih nepreklicnih zavez za plačilo, ki jih je treba še plačati. Ta sprememba nadalje potrjuje, da kreditne institucije v nobenem primeru ne morejo dobiti nazaj zavarovanja z denarnimi sredstvi, danega za zavarovanje nepreklicnih zavez za plačilo, razen če v sklad za reševanje vplačajo ustrezni znesek, kar pomeni, da je treba takšno zavarovanje z denarnimi sredstvi odbiti od navadnega lastniškega temeljnega kapitala kreditne institucije.

11.4. Nazadnje, glede na to, da nekatere kreditne institucije teh prispevkov v enotni sklad za reševanje med polnjenjem sklada ne beležijo kot odhodek, bi jih morale kot odhodek beležiti, ko se sklad uporabi. Medtem ko je učinek na bonitetne količnike omejen z bonitetnimi odbitki, ki jih uporablja ECB, nepreklicne zaveze za plačilo povečujejo dobiček kreditnih institucij v mirnih gospodarskih časih (ko se enotni sklad za reševanje polni) in poglabljajo izgube v krizi (ko se enotni sklad za reševanje uporablja), s čimer se ustvarjajo prociklični kanali širjenja negativnih učinkov. ECB zato meni, da so nepreklicne zaveze za plačilo, kadar niso upoštevane kot odhodek v fazi polnjenja enotnega sklada za reševanje, problematične z vidika sistemskega tveganja, in predlaga zmanjšanje njihove uporabe na najmanjšo možno raven.

12. *Skladnost z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (verižni vpisi)*

12.1. Predlagane spremembe v zvezi z verižnimi vpisi pooblaščajo organe za reševanje, da nekaterim podrejenim subjektom dovolijo izpolnjevanje notranjih minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi ([67]) in ne na posamični podlagi. Na to možnost se nanašata dva sklopa zaščitnih ukrepov ([68]). Prvič, za subjekte v postopku reševanja, ki so nadrejeni (mešani) finančni holdingi v Uniji, se zahteva, da je podrejeni subjekt edina podrejena družba v neposredni lasti subjekta v postopku reševanja ter da imata subjekt v postopku reševanja in podrejeni subjekt sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja. Za druge vrste subjektov v postopku reševanja se zahteva, da za podrejeni subjekt velja zahteva v okviru drugega stebra ali zahteva po skupnem blažilniku na konsolidirani podlagi. Drugič, organ za reševanje mora ugotoviti, da izpolnjevanje notranjih minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi nima negativnega vpliva na rešljivost zadevne skupine niti na uporabo pooblastil za odpis in konverzijo za ta vmesni subjekt ali druge subjekte v isti skupini v postopku reševanja.

12.2. V zvezi s subjekti v postopku reševanja, ki niso nadrejeni (mešani) finančni holdingi Unije, se vzpostavlja povezava z zahtevo v okviru drugega stebra, naloženo podrejenemu subjektu na konsolidirani podlagi. ECB ugotavlja, da morajo biti zahteve na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, naložene podrejenemu subjektu znotraj bančne skupine v Uniji, določene v skladu z ustreznimi pogoji iz Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in

([64]) Glej sodbo z dne 9. septembra 2020, BNP Paribas proti Evropski centralni banki, T-150/18 in T-345/18, EU:T:2020:394, točka 78.

([65]) Glej člen 1, točka 37(b), predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 70(3a), in člen 1, točka 53(b), predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki v to direktivo vstavlja nov člen 103(3a).

([66]) Glej člen 1, točka 37(b), predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki v to uredbo vstavlja nov člen 70(3a), in člen 1, točka 53(b), predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki v to direktivo vstavlja nov člen 103(3a).

([67]) Glej člen 1, točka 3(a), in člen 2, točka 7(a), predlaganih sprememb v zvezi z verižnimi vpisi, ki spreminjata člen 45f(1) direktive o sanaciji in reševanju bank oziroma člen 12g(1) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.

([68]) Glej člen 1, točka 3(a), in člen 2, točka 7(a), predlaganih sprememb v zvezi z verižnimi vpisi, ki spreminjata člen 45f(1) direktive o sanaciji in reševanju bank oziroma člen 12g(1) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje.

Sveta ([69]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o kapitalskih zahtevah) in Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([70]) (v nadaljnjem besedilu: direktiva o kapitalskih zahtevah). Na primer, kadar podrejena institucija ni niti nadrejena institucija v državi članici niti nima podrejenih družb v tretjih državah, lahko nadzornik zahteva skladnost z nekaterimi obveznostmi iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah ([71]) na subkonsolidirani podlagi le, če je to upravičeno za namene nadzora zaradi specifičnosti tveganja ali kapitalske strukture institucije ali kadar države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v skladu s katero se zahteva strukturna ločitev dejavnosti znotraj bančne skupine ([72]).

13. *Drugi vidiki, povezani z okvirom jamstva za vloge*

13.1. Predlagane spremembe direktive o sistemih jamstva za vloge predvidevajo številne druge spremembe okvira jamstva za vloge ([73]). ECB pozdravlja tiste spremembe, ki vodijo k nadaljnjemu usklajevanju in razširitvi nabora orodij v rokah organov znotraj okvira Unije za krizno upravljanje in jamstva za vloge.

13.2. Vendar vzbuja nekaj predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge pri ECB določene skrbi. Prvič, s predlaganimi spremembami direktive o sistemih jamstva za vloge naj bi se nadzorniku naložila obveznost, da zagotovi, da kreditne institucije izpolnjujejo svoje obveznosti, ki jih imajo kot članice sistema jamstva za vloge ([74]). Pooblastila nadzornika v skladu z direktivo o kapitalskih zahtevah je mogoče uporabiti samo za izpolnjevanje ciljev, določenih v navedeni direktivi, in jih ni mogoče razširiti na nepovezana vprašanja, kot je neizpolnjevanje obveznosti kreditnih institucij kot članic sistemov jamstva za vloge. Poleg tega so za ocenjevanje izpolnjevanja navedenih obveznosti veliko bolj primerni organi sistemov jamstva za vloge in bi morali ti imeti ustrezna izvršilna pooblastila. Zato ECB priporoča, da se ta predlog ponovno preuči.

13.3. Drugič, iz predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge izhaja, da bodo lahko sistemi jamstva za vloge svoja sredstva hranili na računih pri nacionalnih centralnih bankah (NCB) ([75]). Čeprav bi bilo odprtje takšnih računov skladno s Pogodbo ([76]), bi bilo zaradi te določbe morda treba spremeniti statut nekaterih NCB v skladu z nacionalno zakonodajo, da se zagotovi, da bodo tako javni kot tudi zasebni sistemi jamstva za vloge upravičeni do odprtja ustreznih računov. Poleg tega nobena oblika financiranja sistemov jamstva za vloge s strani NCB, na primer prek razširitve možnosti za prekoračitev pozitivnega stanja na računu sistema jamstva za vloge pri NCB, ne bi bila združljiva s prepovedjo denarnega financiranja, če se sistem jamstva za vloge šteje za „osebo javnega prava“ v smislu člena 123(1) Pogodbe ([77]).

14. *Olajšanje prenosa prispevkov v sisteme jamstva za vloge*

14.1. Trenutno velja, da ko kreditna institucija preneha biti članica sistema jamstva za vloge in se pridruži drugemu sistemu jamstva za vloge ali če se nekatere njene dejavnosti prenesejo na drug sistem jamstva za vloge, izvorni sistem jamstva za vloge le majhen delež preteklih prispevkov kreditne institucije prenese v novi sistem jamstva za vloge. Od leta 2024, ko bodo sistemi jamstva za vloge dosegli svojo ciljno raven, možnosti za prenos prispevkov morda sploh ne bo več, saj se lahko prenesejo samo prispevki za zadnjih 12 mesecev. V primeru, da kreditna institucija zamenja sistem jamstva za vloge, bo v izvornem sistemu jamstva za vloge prišlo do presežka sredstev, saj se bodo tveganja, ki jih ta sistem jamstva za vloge krije, zmanjšala, medtem ko bodo njegova finančna sredstva

([69]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([70]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

([71]) Glej dele 2 do 8 uredbe o kapitalskih zahtevah in naslov VII direktive o kapitalskih zahtevah.

([72]) Glej člen 11(6) uredbe o kapitalskih zahtevah.

([73]) Večina teh sprememb izvira iz mnenja Evropskega bančnega organa o financiranju sistemov jamstva za vloge in uporabi sredstev sistemov jamstva za vloge (EBA/OP/2020/02), ki je dostopno na spletišču EBA na naslovu www.eba.europa.eu.

([74]) Glej člen 1, točka 3(a), predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge, ki spreminja člen 4(4) te direktive.

([75]) Glej člen 1, točka 11(e), predlaganih sprememb direktive o sistemih jamstva za vloge, ki v to direktivo vstavlja nov člen 10(7a).

([76]) Glej člen 17 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB), ki določa, da lahko NCB za opravljanje svojega poslovanja odpirajo račune za kreditne institucije, osebe javnega prava in druge udeležence na trgu.

([77]) Glej Konvergenčno poročilo ECB iz leta 2022, odstavek 2.2.3, in Mnenje CON/2020/24.

ostala na zelo podobni ravni. Po drugi strani pa se pri prejemnem sistemu jamstva za vloge pojavi primanjkljaj financiranja, saj prenesena sredstva niso v sorazmerju s prenesenimi tveganji. Ta primanjkljaj mora zapolniti bodisi prenosna kreditna institucija ali vsi člani prejemnega sistema jamstva za vloge. Sedanji okvir jamstva za vloge ugodneje obravnava izvorni sistem jamstva za vloge na račun prenosne kreditne institucije in/ali vseh članov prejemnega sistema jamstva za vloge. Če okvir jamstva za vloge ostane nespremenjen, bodo imela kreditna institucija, ki zamenja sistem jamstva za vloge, znatne nepovratne stroške. To bi resno oviralo doseganje cilja spodbujanja enotnega trga bančnih storitev v Uniji.

14.2. ECB obžaluje, da predlog Komisije ne sledi priporočilu Evropskega bančnega organa ([78]), da se Evropski bančni organ pooblasti za pripravo metodologije, ki bi odpravila to pomanjkljivost v okviru jamstva za vloge. ECB predlaga, da se Evropski bančni organ pooblasti za pripravo metodologije za izračun zneska prispevkov, ki jih je treba prenesti, da se zagotovi usklajenost s prenesenimi tveganji. To bi zmanjšalo presežek financiranja v izvornem sistemu jamstva za vloge in morebitni primanjkljaj financiranja v prejemnem sistemu jamstva za vloge, s čimer bi se izognili nalaganju nepotrebnih stroškov prenosni kreditni instituciji in drugim članom prejemnega sistema jamstva za vloge. Takšna metodologija bi morala vzpostaviti ravnotežje med interesi vpletenih sistemov jamstva za vloge in ohraniti finančno stabilnost celotnega sistema.

15. *Izmenjava informacij*

15.1. Namen predlaganega zakonodajnega svežnja je še izboljšati določbe, ki urejajo izmenjavo informacij v okviru kriznega upravljanja ([79]).

15.2. ECB podpira celovito in pravočasno izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi za reševanje za namene kriznega upravljanja. ECB in Enotni odbor za reševanje že imata sklenjen celovit dvostranski memorandum o soglasju, ki poenostavlja takšno izmenjavo ([80]). Memorandum uvaja več kanalov za izmenjavo informacij in sodelovanje, ki zagotavljajo, da je Enotni odbor za reševanje obveščen o pomembnih dogodkih v zvezi s subjekti, ki so pod neposrednim nadzorom ECB.

15.3. Vendar pa ECB skrbijo predlagane spremembe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje in direktive o sanaciji in reševanju bank, ki od ECB in drugih članic ESCB zahtevajo, da Enotnemu odboru za reševanje zagotovijo vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v okviru uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje ([81]), ter da Komisiji zagotovijo vse informacije, potrebne za izvajanje njenih nalog v okviru direktive o sanaciji in reševanju bank, ki so povezane z razvojem politike, vključno s pripravo ocen učinka ter pripravo zakonodajnih predlogov in pogajanji o njih ([82]).

15.4. Vsebinski obseg teh obveznosti ni jasno določen, zato bi bila dobrodošla nadaljnja opredelitev vrste informacij, ki jih je treba prenesti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji. Natančneje, vse nove določbe o izmenjavi informacij, ki bodo del direktive o sanaciji in reševanju bank, se lahko uporabljajo samo v povezavi z vsebino te direktive. Takšna izmenjava informacij na primer ne bi zajemala informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij ali dejavnostmi Komisije na področju razvoja politik. ECB razume, da se ta izmenjava informacij nanaša samo na informacije v agregirani obliki, ki se ne nanašajo na posamezne kreditne institucije. Poleg tega bi ECB pozdravila vzpostavitev ureditve sodelovanja s Komisijo, da se zagotovi učinkovit in nemoten prenos teh informacij. ECB tudi razume, da se bodo zaupne informacije Komisiji prenesle v skladu z ustreznim sektorskim pravom Unije, ki določa varstvo zaupnih informacij in izjeme od takega varstva.

([78]) Glej mnenje Evropskega bančnega organa o upravičenosti vlog, stopnji kritja in sodelovanju med sistemi jamstva za vloge (EBA/OP/2019/10), ki je dostopno na spletišču EBA na naslovu www.eba.europa.eu.

([79]) Glej člen 1, točki 25 in 43, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminjata člen 30 oziroma člen 88 te uredbe.

([80]) Memorandum o soglasju med Enotnim odborom za reševanje in Evropsko centralno banko glede sodelovanja in izmenjave informacij.

([81]) Glej člen 1, točka 29, predlaganih sprememb uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje, ki spreminja člen 34 te uredbe, in člen 1, točka 58, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 128 te direktive.

([82]) Glej člen 1, točka 58, predlaganih sprememb direktive o sanaciji in reševanju bank, ki spreminja člen 128 te direktive.

15.5. Prav tako je treba opozoriti, da se lahko zaupne statistične informacije prenesejo Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji le v skladu s pravom Unije, ki ureja varstvo zaupnih informacij. Zlasti člen 8(4a) Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 ([83]) članicam ESCB omogoča, da zaupne statistične informacije prenesejo ([84]) organom ali telesom držav članic in Unije, ki so odgovorni za nadzor finančnih institucij, trgov in infrastruktur ali za stabilnost finančnega sistema, v obsegu in na ravni podrobnosti, ki sta potrebna za opravljanje njihovih nalog. V skladu z istim členom morajo organi ali telesa, ki prejmejo zaupne statistične informacije, sprejeti vse potrebne regulativne, upravne, tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovijo fizično in logično varstvo zaupnih statističnih informacij. Na tej podlagi in na zahtevo Enotnega odbora za reševanje mu ECB prenaša zaupne statistične informacije.

16. *Prenosi osebnih podatkov*

16.1. Predlagani zakonodajni sveženj naj bi dodatno okrepil določbe, ki urejajo izmenjavo informacij v okviru kriznega upravljanja, ne dotika pa se vprašanja varstva osebnih podatkov, ki je prav tako pomembna tema in temeljna pravica. Uredba o enotnem mehanizmu za reševanje bi lahko zagotovila jasnejše smernice o izmenjavi osebnih podatkov in uvedla ustrezne zaščitne ukrepe za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, da se zagotovi pravično ravnovesje med različnimi zadevnimi interesi.

16.2. Poleg tega so izkušnje pokazale, da spoštovanje pravil o varstvu podatkov lahko zahteva dodaten čas za izvedbo ukrepov, ki jih je treba izvesti pred izmenjavo zadevnih informacij. Ta potrebni dodatni čas lahko povzroči zamude. To bi lahko bilo še posebej problematično v primeru kriznih razmer, ko na primer Enotni odbor za reševanje potrebuje takojšnje informacije za pripravo na reševanje. Zato bi bilo morda treba uvesti posebne določbe za začasno sprostitev postopkovnih zahtev glede varstva podatkov, da se zagotovi pravično ravnovesje med različnimi zadevnimi interesi v takšnih kriznih razmerah.

Kadar ECB priporoča, da se predlagana uredba in predlagane direktive spremenijo, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletišču EUR-Lex.

V Frankfurtu na Majni, 5. julija 2023

Predsednica ECB
Christine LAGARDE

([83]) Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318 , 27.11.1998 , str. 8). Pravna podlaga za Uredbo (ES) št. 2533/98 je člen 5.4 Statuta ESCB, ki določa, da Svet v skladu s postopkom iz člena 41 Statuta ESCB med drugim opredeli pravila o zaupnosti, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih informacij s strani ECB ob pomoči NCB.

([84]) Kakor so opredeljene v členu 1, točka 12, Uredbe (ES) št. 2533/98.